

ВЕСТНИКЪТ
Е ОСНОВАН
ПРЕЗ 1943 Г.

Борба

Орган на ОК на БКП, ОНС
и ОК на Отечествения фронтВЕЛИКО
ТЪРНОВО

Брой 150

Сряда, 17 декември 1975 г.

(3734)

Год. XXXIII

Цена 2 стотинки

С ПОГЛЕД НАПРЕД

Във всенародния устрем за постигане на високи производствени успехи през последните дни на шестата петилетка дават своя дял и работниците и специалистите от ДП „Транспед“ — Горна Оряховица, които 114 дни предсрочно изпълниха петилетния си план. С това те допринесоха за ускоряването на превозния процес на територията на окръга, за цялостното задоволяване на предприятната с транспортни услуги, за подобряване на планирането и координирането между отделните транспортни организации.

На тези, които работиха най-всестранно и най-ефективно, административното, партийното и профсъюзното ръководство отдаде заслужена почит като неотдавна организирания вечер на първенци те. На 29 проявили се производственици и специалисти бяха връчени предметни награди и грамоти, обявени бяха и колективите — първенци на шестата петилетка. Това са агенцията от Велико Търново, реално зирала 130 000 лева приходи в повече от предвиденото и агенцията в Стражица, изпълнила петгодишния си производствен план 200 дни предсрочно.

На тази вечер особена почит бе засвидетелствувана на жените, които представляват 63 на сто от състава на предприятието. Напълно заслужено от двадесет и деветте наградени двадесет и една бяха жени. Те направиха своя достоен рапорт за изпълнението на едната инициатива, полета в началото на годината. В чест на Единдесетия партнен конгрес производствениците се обединиха с призив към всички свои колежки от главното управление на „Транспед“ за постигане на най-високи производствени резултати, за овладяване на втора и трета специалност, за повишаване на образованието, за обмяна на опит с първенците от предприятието и с трудови колективи от други окръзи. В своя отчет жените заявиха, че всички мероприятия са изпълнени, а жедезопътната проследница Йорданка Русева от името на всички даде дума до деня на партийния конгрес всеки техен работен ден да бъде образцов и да повишат обществената производителност на труда средно със 17 на сто.

От името на Главно управление на „Транспед“ присъствувашите на тържеството бяха поздравени от зам.-генералния директор Димитър Бочев. За първенците на шестата петилетка бе изнесена богата концертна програма.

Мария ШАЛАВЕРОВА

Велико Търново —

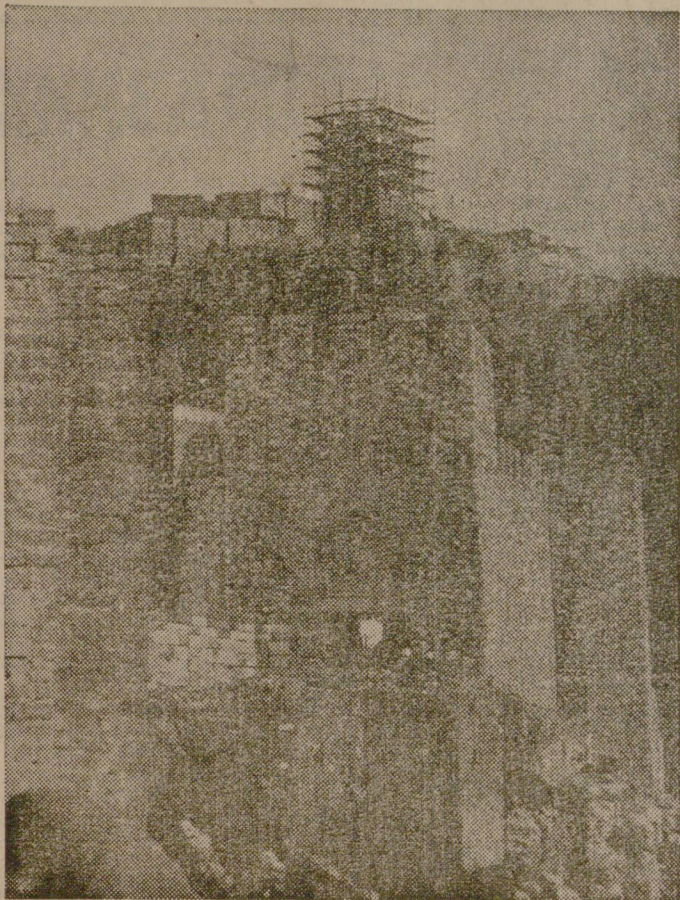
Телеорман

Делегация на окръга замина за Румъния

Обмяната на опит между трудещите се от Велико-търновски окръг и окръг Телеорман с център град Александрия на Социалистическа република Румъния неспрестанно се разширява. Съгласно споразумението за дружески връзки между двата окръга, вчера сутринта от Велико Търново за Телеорман отпътува делегация в състав: членът на бюрото на Окръжния комитет на БКП и първи зам.-председател на ОНС Димитър Церов, д-р Момчо Момчев от дел „Селскостопански“ на ОК на БКП и Иван Кукуверов, за местник-началник на управление „Земеделие“ на ОНС.

Делегацията ще проучи опита на партийните организации в окръг Телеорман по ръководството на концентрацията и механизацията в животновъдството.

ВЪЗВРЪЩАНЕ НА СЛАВАТА

На най-високата точка на легендарния Царевец, там, където са руините на патриаршеския комплекс, почна реставрирането на камбанарията. Досега са издигнати 12-метрови скелети от дърво и желязо.

Възстановяването на камбанарията във вид на макет се извършва по архитектурния проект на Боян Козупов от Института за паметниците на културата. Конструктивният проект е дело на инж. Т. Етимов от Инженерно-строителния институт.

Макетът се изгражда върху основата на дългогодишни проучвания и най-вече на откритата във Франция оригинална военна карта на Балканския полуостров от 14 век. В нея ясно е показана архитектурата на патриаршеския комплекс. Строителството е възложено на Института за паметниците на културата — район Велико Търново. Обектът ръководител е Ганчо Карапазов.

Когато посетихме хълма, бяха слични декемврийски ден. По високите скелети като птичье то бяха накацали момчетата от бригадата на Петър Неделков. А от тук се открива удивителна гледка към Търновград. В цялата тази своеобразна строителна дейност има и много романтика.

— Вече десет години работим на Царевец — зареказва бригадирът. Работим на Двореца, по подкрепянето на лобната скала — отцепването беше се увеличило с два метра сантиметра. От два месеца сме на Патриаршията. Първо започнахме с подравняване за стъпките на колоните като магнахме зидарията...

Илия МАНЕВ

През дните на историческия филм

Във връзка с премиерните прожекции на игралните филми на историческа тема „Войният отбоя“ и „Да издеш ябълката“ представители на творческия колектив на филмите имаха среща с граждани от Велико Търново и Горна Оряховица.

В понеделник след прожекцията на „Да издеш ябълката“ в

Край нас ритмично отминаваше работният ден. В подножието младежи пренасяха към върха греди, до които едва се докосваха лъчите на догарящото слънце. А край тях тихо пълзяха любознателни туристи. Види се, бяха чужденци. Защото всичко им изглеждаше никак непонятно.

— До края на годината трябва да достигнем на 15-тия метър — продължи бригадирът. Надявам се, че някъде към края на май ще можем да завършим работата. Камбанарията нагоре се отеснява, няма значение, че ще се дигне 33 метра, сигурно ще успеем.

Царевец, този хълм на родолюбие, в един от най-хубавите дни на годината ще получи онова, което е загубил преди близо шестстотин години. По едно съпадение нещата в това голямо дело има нещо символично. Точно преди сто години започна походът на България към своето да, за да бъде счупен ярмът на чуждоземното иго.

След завършването на този оригинален макет членове на Общеродовния комитет за разаритието на велико-търновския хълм, широкият от специалистите и граждани от цялата страна ще могат да споделят мнение за по-нататъшната възстановителна дейност. След всенародно то обсъждане ще почне реставрацията на целия Патриаршески комплекс...

Ще възкръсне хълмът, обречен на забвение. Един истински символ на народната несломимост, пантеон на безсмъртието на нацията, оставила зад себе си 13 века.

Илия МАНЕВ

РАВНОСМЕТКА НА ПОЛЗОТВОРНИЯ ТРУД

Съвещание на окръжния актив на БЗНС

Вчера във Велико Търново се състоя съвещание на окръжния дружен актив за отчитане изпълнението на селскостопанските задачи през последната година на петилетката и приноса на сдружените земеделци. В работата на съвещанието взеха участие секретарят на ПП на БЗНС Ангел Димитров, председателят на ИК на ОНС Злати Шалаверов и секретарят на ОК на БКП Христо Станев.

Доклад за едногодишния ползотворен труд изнесе председателят на Окръжното ръководство на БЗНС Михаил Николов. В отговор на обръщението на ИК на БКП и писмото на ПП на БЗНС за превръщане на 1975 г. в година на най-високи трудови постижения, подчерта той, сдружените земеделци дадоха достойна дан. Поетото обещание от ръководителите на производствени единици в размер на 35 800 000 лв. ще бъде изпълнено, а 30 от тях отчетоха петилетните си задачи още в края на септември. Разширява се и се задълбочава съвместната работа между съюзните звена и партийните комитети

и организации, както и връзките с научните институти. Значително място в доклада беше отделено на задачите през 1976 г. и седмата петилетка.

По доклада бяха направени редица изказвания. Топло приветствие към участниците в съвещанието поднесе секретарят на ОК на БКП Христо Станев.

В своето слово секретарят на ПП на БЗНС Ангел Димитров оцени положително работата в окръжната организация, която е била тясно свързана с производствената дейност. Той говори за голямата роля на съвместната работа между партийните организации и земеделските дружби, за растящата икономическа мощ на нашата страна и нейния поразителен международен авторитет.

Другарят Ангел Димитров изрази увереност, че сдружените земеделци от Велико-търновската окръжна земеделска дружба през 1976 г. ще умножат своите успехи и достойно ще посрещнат XI конгрес на БКП.

Ил. ПЕТРОВ

ВСЕКИ БРОЙ ВЪЛНУВА И ПОДТИКВА КЪМ РАЗМИСЪЛ

Фьодор МОРГУН

първи секретар на Полтавския Областен комитет на КПУ

Стана навик преди да се заговори за всекидневните си задачи да преглеждам новия брой на областния в. „Зоря Полтавщина“. Радват съобщенията, поместени на първата страница под познатата рубрика „Щафета на трудовите достижения“. Това са новини от промишлените предприятия и строителните обекти за успешно изпълнение на обещанията в чест на XXV конгрес на КПСС, информация за селскостопанските работи...

На втора страница чета голяма критична кореспонденция. Интересно към кого е насочил критичното си око вестникът? Виждам — Кременчугския — автомобилен завод, нашата гордост, флагман на автомобилостроенето в републиката. На са ли се поизсилили в редакцията? Не са ли стреснали в избора на обекта за критика? Внимателно четам. Всичко е правилно. Авторът аргументирано посочва, че занаятчийската организация за производството на стоки за изродно потребление съвсем не подхожда на такова мощно съвременно предприятие като Кременчугския автомобилен завод. Разбирам, че неговият директор, героят на социалистическия труд Иван Митрофанович Приходко, не ще приеме такава критика — на ли ние всякога го сочим за пример на другите, но съм уверен, че непременно трябва да се направят правилни изводи. Още повече че вестникът, от давайки заслуженото на ръководителите на отделните служби в предприятието, отива по-нататък — Държавния планов комитет на СССР, Държавния планов комитет на републиката, Министерството на автомобилостроенето и СССР, които вече няколко години спъват изграждането на специален цех в КраЗ за производство на стоки за народно потребление. Изобщо в този брой вестникът е подхванал интересен и важен проблем, към който ще бъде необходимо да се върнем още веднъж в заседание на бюрото или на Секретариата на Областния комитет на Партията.

Третата страница е посветена на борбата за превръщането на Полтава в образцов град. „Полтавската страница“ се утвърди като периодическа след като Л. И. Брежнев в едно от своите изказвания постави въпроса за превръщането на Москва в образцово

мунистически град. Полтава разбира се не е Москва, но и на нас в това отношение не ни прилича да сме безразлични. И добре е, че вестникът подкрепя инициативата на най-добрите колективи на промишлените предприятия — за създаване на образцов ред в родния ни град.

Наистина, първите подборки и целенасочените страници, по светени на Полтава, страдаха от дреботение, заобикаляха стрите тгли. Ние помогнахме на журналистите да вземат правилни тон. Сред материалите на тази тема обзателно има проблемна статия, материал за работата на градския транспорт, търговията, услугите.

Поместен е и отчет от заседанието „Около редакционната маса в „Зоря Полтавщина“. За това заседание редакцията се готви дълго. В един от броевете на вестника беше поместено обръщение към жителите на Полтава с молба да изкажат своите съображения по въпросите на обслужване. Аз отвреме навреме се интересвах в разговорите ми с редактора получават ли се отговори на анкетата. Оказа се, че само след една седмица в редакцията вече бяха постъпили над 200, в общинството си критични, предложения и бележки. И в днешния брой ръководителите на съответните градски служби отговаряха на критиката. Отговорите в общи линии бяха делови и конкретни. Но имаше и такива, а които явно личеше опит за общите фрази да се прикрие нежеланието истински да се реагира на предложенията на

СНОЩИ ПО ТЕЛЕКСА ПРИЕХМЕ:

ИЗРАЗ НА БРАТСКАТА ДРУЖБА МЕЖДУ
КОМУНИСТИЧЕСКИТЕ ПАРТИИ И НАРОДИТЕ
НА БЪЛГАРИЯ И КУБА

ХАВАНА, 15 декември (Спец. кор. на БТА Петър Кожухаров и кор. на БТА Слави Нечков) — Като очакван и скъп гост тази вечер тук бе посрещнат първият секретар на ИК на БКП и председател на Държавния съвет на НР България Тодор Живков.

Той пристигна в Хава на чело на делегацията на БКП за участие в започващия на 17 декември Първи конгрес на Кубинската комунистическа партия.

Специалният самолет ИЛ 62, с който пътува другарят Тодор Живков, се приземи на хаваанското международно летище „Хосе Марти“ в 19 часа местно време — 2 часа след полунощ българско време.

Фидел Кастро, Освалдо Дортос и другите кубински ръководители посрещнаха другаря Тодор Живков и членовете на делегацията при стълбичката на самолета. Много сърдечна и топла, както между близки приятели и бойни другари, бе срещата между другарите Фидел Кастро и Тодор Живков. Двамата партийни и държавни ръководители се ръкуваха и прегърнаха по братски.

Другарят Тодор Живков благодари на Фидел Кастро за отправената му покана да участва в работата на конгреса и му предаде сърдечни поздравии от българските комунисти и от целия ни народ. Фидел Кастро изказа задоволството си, че Тодор Живков е отново на кубинска земя и

заяви, че неговото посещение в голяма чест за Куба.

Ръководителят на нашата делегация бе приветствуван и от Освалдо Дортос и от другите кубински ръководители, а от своя страна той представи членовете на нашата делегация: Пенчо Кубадински — член на Политбюро на ИК на БКП и председател на НС на ОФ и Никола Василев — първи секретар на Окръжния комитет на БКП във Велико Търново.

На посрещането бе и българският посланик в Куба Бончо Митев, който е включен в състава на нашата партийна делегация.

Братски прегърнали се и воейки оживен разговор, другарите Тодор Живков и Фидел Кастро се отправиха към другите посрещачи. Те се ръкуваха с членовете на нашата дипломатическа мисия в Хава. Пионери от българското училище „Христо Ботев“ поднесоха цветя на двамата ръководители. След това другарите Тодор Живков и Фидел Кастро заедно отпътуваха с кола към определена за българския гост резиденция.

Това бе едно хубаво начало на пребиваването на първия секретар на ИК на БКП и председател на Държавния съвет Тодор Живков в Куба — пребиваване, което без съмнение ще ознаменува нова, по-висока степен на всестранните отношения между партията и народите на двете страни.

„ПРАВДА“ ЗА „НОВАТА ТИХООКЕАНСКА ДОКТРИНА“ НА САЩ

МОСКВА, 16 декември (ТАСС) — Програмата, наречена „Нова тихоокеанска доктрина“ на САЩ, която американският президент Джералд Форд провъзгласи в речта си в Хонолулу, се коментира днес в „Правда“ от Власимир Ларин.

Както посочва авторът, още първото състояние на реал-

ните положителни промени на международната арена, включително в Азия, и главно на продължаващото укрепване на тенденциите за мир, сигурност и сътрудничество, със съдържанието на „Новата тихоокеанска доктрина“, в която на преден план се проявяват познатите на народите от миналото концепции за политиката от позиция на силата, показва, че те са несъвместими. Под прикритието на мъгливи формулировки в дадения случай явно става дума за възбуждане на политиката, която защитава интересите само на една държава или тясна група страни и е в противоречие с главните тенденции на международното развитие. „Това крие опасност за сигурността на народите от континента, които се стремят към укрепване на мира и развитие на равноправно сътрудничество, свобода и прогрес“, се посочва в коментара.

НАКРАТКО

● КАЙРО. В периода от март 1974 до март 1975 година населението на Иран се е увеличило с повече от 1 100 000 души. По данни на националното статистическо управление в скоро време броят на жителите в страната ще достигне 34 милиона души.

● ХАВАНА. В Хава пристигна делегация на Португалската комунистическа партия, водена от генералния секретар на партията Алвару Куниал. Тя ще присъства на първия конгрес на Кубинската комунистическа партия, който се открива в сряда в Хава.

● ПАРИЖ. В Париж е открита конференция на развитите капиталистически страни и развиващите се страни по въпросите на енергията, суровините и икономическия развитие. По този повод вчера следобед в центъра за международни конференции на авеню Клебер във френската столица се събраха ръководителите на делегацията на 19-те развиващи се страни, участващи в конференцията, за да съгласуват становищата си.

Семинар по ораторско майсторство

Вчера във Велико Търново Окръжният комитет и градският съвет на борбата против фашизма и капитализма организираха семинар по ораторско майсторство при разказването на спомена говориха секретарят на дружеството за разпространение на научни знания „Г. Кирилов“ Николай Даскалов и старши преподавател от ВТУ Петър Братосев.

Днес ни
гостува

ЗОРЯ ПОЛТАВИЩИНИ

На цветущата земя

Най-южната точка на Полтавска област. Висок хълм на левия бряг на Славута. Обелик на бойната слава с изрязани на него думи: „Загиналият за Днепър ще живее във вековете!“

Тих сънлив ден. Носи се шум от мотори — хората сеят. Замислени горички и дъбрави. Пълни камни един след друг се носят по близкото шосе.

През нощта на 24 срещу 25 септември 1943 г. 229 гвардейски полк, който се придвижваше в центъра на полостата на настъпление на 72 дивизия, пръв в движението форсира могъщата река.

Знаменитият Бородаевски плацдарм, откъдето после се разви настъплението на нашите войски към Кривой Рог и Знаменка, започна в Стар и Нов Орлик.

Местните жители подпомогнаха активно нашите части при форсирането на реката. При спомена за тези дни с дълбоко уважение назовават тук имената на Т. А. Билик, П. Д. Блоха, Ф. Е. Донченко. Именно те под куршумите и снарядите, през водната стихия са управлявали лодките с червеноармейски и боеприпаси към стрелния Бородаевски бряг. Те предвзрително се бяха готвили за този велик и решителен час.

Т. А. Билик още месец преди идването на нашите войски скри във върбите от фашистките очи пет многостепенни лодки, а като дойде времето ги предаде на съветската командаване. Седемдесет и три годишният рибар, ветеран на колхозния труд, е на заслужена почивка, но той и сега още обича да поробота.

Тридесет и две години минаха оттогава. Много неща се измениха от онова време, измени се даже Днепър, разля се тук като море. На мястото на някогашния пожар, оставени от фашистките нашественици, израсна-

ха нови красиви села. Прави павирани улици, тухлени къщи с широки прозорци, две средни училища, магазини за хранителни и промишлени стоки. Културен дом, селски клуб... Всичко е строго солидно, здраво, красиво.

Селата Радянске (бившият Стар Орлик) и Орлик (бившият Нов Орлик) са обединени в колхоза „Маяк на комунизма“. Това е едно от водещите стопанства в Кобелячкия район. Днес колхозът разполага с 49 трактора, 40 различни комбайна, 39 товарни и 12 специални автомобила.

Във фермите се отглеждат над 3500 глави едър рогат добитък, над 3000 свине, около 7000 птици, над 1300 овце. На 1 август тази година колхозът изпълни петилетния план за продажба на държавата на всички видове животински продукти и зеленчуци. По предварителни данни ще бъде не само изпълнен, но и преизпълнен и планът за продажба на захарно цвекло, което се отглежда тук почти на 400 хектара. Стопанството предаде на държавата 14 000 тона зърно.

Но най-голямата красота, най-голямата гордост на Орлик и Радянске са трудолюбивите хора, от ръцете на които от година на година се множат материалните и духовни придобивки. Само през осмата и деветата петилетка 33 труженици от полетата и фермите на колхоза са удостоени с високи правителствени награди. Сред тях мнозинството са млади хора, които неуморно продължават с трудовата си слава бойната слава на своите бащи и деди. Звеноводката Н. П. Олександренко, саниарката М. П. Зубченко, трактористът Е. И. Кушнер и много, много други самотвержени и ентузиастични.

В тези две села работи голям отряд интелектуалци — 31 селскостопански специалисти,

44 учители, 9 лекари. Всичките са в повечето случаи „свои хора“, т. е. такива, които са се родили и израснали тук.

Партийният секретар на колхоза В. А. Блоха и главният зоотехник И. А. Кияница още веднъж проверяват начертаните планове, в които се предвижда всичко необходимо, за да не се намали продуктивността на животните през зимния период. Директорът на училището, бивш фронтовик, ентузиастът на своето дело Г. А. Бондаренко заедно с учителите и учениците, създаде в училището чудесен музей. Най-богатият раздел в него е периодът на Великата отечествена война, през който се възпитават младите, тези, на които предстоят да приемат шафетата от старите поколения и да носят по-нататък неугасимия факел на бойната и грудова слава.

В коридора срещу входа — витрина „Войни-освободители“ — почетни граждани на село Радянске. Тук са портретите на героите на Съветския съюз — командира на бившия 229 гвардейски полк Г. М. Баталов, сатюра О. Ф. Казаков, артилериста П. Ф. Саркисян, шайбиста С. Ю. Аржевски, командира на бившия 222 гвардейски полк О. П. Колчанов. Те, както и десетки други герои на Днепър, поддържат постоянни връзки с училището, селото, колхоза. Те често идват тук от различни градове и села на страната, за да се срещнат на свещената за тях земя, с хората, които са я направили цветуща. Тези срещи се превръщат в истински празници, в демонстрация на неухомимото единство на народите-братя, на сплотеността на тружениците се около родната Комунистическа партия.

М. БОНДАРЕНКО

Звено, оглавявано от Александър Корольов, е първенец в социалистическото съревнование в колхоза „Илич“ в Лубенския район. През тази година от площ 2320 декара звеното получи по 3 тона захарно цвекло от декар. НА СНИМКАТА: А. Корольов четвърти отясно (с членовете на звеното си).

ЗАД РАМЕНЕТЕ — ТРУДОВОТО ЛЯТО

Свърши се студентското лято. Стотици младежи и девойки отново се събраха в своите институти и техникуми. Те си припомнят весели истории от лагерния живот, интересни случаи от производствената практика. Но, може би, най-често се чуват думите „договореният обект“, „усвояване“, „нормативен срок“. Разбира се, никой не грешим. Този разговор водят участниците в студентските строителни отряди. А те имат какво да разкажат.

През тази година областният строителен отряд изключително изпълни програмата си. И вече няколко години държавата първото място студентите от Полтавския инженерно-строителен институт. Те извършиха работа почти за 1200 хиляди рубли и предадоха за експлоатация учебен корпус на своя институт, училището в село Петровка, Миргородския район.

Особено се прояви отрядът „Ентузиаст“ с командир Григорий Балана. Бригадирите от този отряд работиха по метода на бригадната стопанска сметка, като не се като войска с ролята на стопанска сметка. Работиха едновременно, творчески, показвайки културата на бъдещите инженери. И то резултатите — договореният обект — предаден 18 дни предсрочно.

Отлично работиха бригадирите от специалния отряд за вътрешно обзавеждане с командир Татьяна Панина. А също и бригадирите от отряд „Колхоз-75“, които извършиха работа за 202 хиляди рубли. През миналото лято в състава на 13 студентски строителни отряда от инженерно-строителния институт работиха около 500 души.

Добре работиха студентите и на съботните. Заработени пари те преведоха за построяване на град Гатерин и във фонда за увековечаване паметта на защитниците на Родината през годините на Великата отечествена война.

Те помагаша на семействата на загинали войници, на инвалиди от войната, пенсионери, ремонтираха и приведоха в ред десетки обелиски и паметници на герои от Великата отечествена война, проведоха голяма културно-масова работа в селата: изнесоха повече от 70 концерта, прочетоха около 100 лекции.

Разказите и спомените в института не спират. Бригадирите не само споделят опит, но и набелязват планове за следващото лято.

Л. СУБОТИНА

На екрана — подвиг

Колективът на Украинската студия за хроникално-документални филми завърши на полетата на колхоз „Дружба“ — Семеновски район снимките на новия телевизионен филм „С какво е богата земята“.

Това е разказ за живота на младите земеделци в Полтавска област. Един от централните епизоди документалистите са посветили на подвига на комсомолец Виктор Станев, който през напрегнатата жътва на 1973 година изведе голяния трактор от опасния район на натрупаната слама. Той излезе победител в единоборството със стихията: спаси машината, сламата, хляба. Творците на филма рисуват правдивия образ на младия съвременник, добър, отзивчив, предан на земеделския труд.

„Златното дъно“ на Наумановка

129,5 центнера крмни единици при наличното на 24,5 центнера смилаем протеин — такава беше добитък от един хектар люцерна за зелена маса в крмния сентбооборот, получен в нашия колхоз около животновъдния комплекс.

Специалистите могат да кажат, че това е четири пъти повече от средното съдържание на хранителни вещества от хектар. Да, даже малко повече от четири пъти. Но не бива да се учудваме: такава богатство ние получаваме от поливните земи.

Блока от 300 хектара, напояван чрез поливни тип „Волжанка“, от колхозния извор, ние започнахме да усвояваме през 1972 година. А вече миналата година 77 хектара многогодишни тревни дадоха за четири коситби 4689 тона зелена маса. Имаше и други култури, както от основната, така и от лятната сеитба — и всички те дадоха добър урожай. Имайки възможност да програмираме реколтата, ние получихме достатъчно количество високохранителна маса за непрекъснато хранене на животните от ранна пролет до първите студове, за залагане на силата, приготвяне на витаминно брашно и крмни гранули.

В по-нататъшните планове на кошаководици е разширяването на поливната площ до 1000 хектара. Тогава ще имаме възможност да отглеждаме гарантирани добиви на зеленчуци и плодове.

В. УСТЕНКО
главен агроном на колхоз „Шевченко“, Матевски район

ПРАЗНИК НА СЕЛО

Освен забележителните дати на съветския календар, които са всенародни празници, в живота на селския труженник има много обредни празници, обичаи, традиции.

Във всички времена хората са ценили трудолюбие. Ето защо един от най-ярките празници, който всяка година се организира от Комисията по провеждане на новите ритуали към Засулския селски съвет, е честването на победителите в социалистическото съревнование. А такива хора в колхоз „Жданов“ има много. За този ден, който се насроча към приключването на стопанската година, старателно се готвят във всички бригади и ферми. Селските самодейци подготвят специална програма. Вече стана традиция преди тържественото събрание всички да отидат при Паметника на славата, за да почетат с цветя и едноминутно млчание тези, които не се върнаха от военните походи, и на които всеки от нас дължи частини на мирния, творчески труд.

Тържествено звучат фанфари. Под звуците на оркестър първенците влизат на сцената колхозното знаме. В президиума са победителите в съревнованието за високи добиви Ф. П. Радченко, С. Д. Шаповал, М. Т. Мекота, П. Я. Корниченко, И. П. Семенченко, О. Ю. Кузменко, Д. А. Сално, най-добрите животновъди на колхоза М. А. Дорошенко, Н. П. Якимец, Г. К. Роман, Е. М. Дейко, В. Д. Кравченко, А. И. Ткаченко, О. П. Зашаило и други трудолюбиви труженици, които за своя труд са удостоени с правителствени награди или почетни знаци. Закачат им червени ленти с надпис „Ударник в социалистическото съревнование“.

За труда на всеки от тях, за неговия дял в колективната борба за изпълнение на обещанията, се говорят топли слова. Председателят на колхоза С. И. Илик от името на управлението и партийния комитет на колхоза сърдечно поздравява всеки, който се е отличил в труда, връчва подаръци.

В чест на победителите в съревнованието тържествено звучи „Поздравителна песен“. На тях посвещават своята програма участниците в художествената самодейност. Колхозната многотиражка, местната радиоуредба, агитаторите, депутатите на селсъвета, всички активисти на масово-политическата работа разнасят славата на победителите в съревнованието до всеки жител на нашите села, за да ги вдъхновяват е примера на първите.

Готейки се за 30-годишнината от великата победа, селсъветът заедно с партийния комитет, управлението и женсъвета на колхоза организираха тематична вечер, посветена на героичния подвиг на нашите жени в годините на Великата отечествена война. На вечерта бяха поканени всички 238 вдовици и майки, чиито мъже и синове дадоха живота си в битките за свобода и шастие на Отечеството. Дойдоха ветерани от войната, пенсионери с посребрени коси и селската младеж.

На героите се посвещава специална литературно-художествена композиция. Тържествено се въвежда извън вниманието на комисията по провеждане на новите ритуали на партийната и комсомолската организация, на колхоза.

Работата естествено не е само в звуците на оркестъра, в килимните пътеки, бродирани кърпи и цветята. Заедно с работниците в селските културни учреждения, ние се стремим в традиционната народна форма на обредите да вложим съвременно съдържание.

Използвайки всичко най-добро от богатата съкровищница на народните традиции, ние постоянно усъвършенствуваме ритуала на селските празници. Нашият скромно опит показва, че не само младите, но и хората от по-старото поколение благосклонно се отнасят към новите ритуали, които вече здраво налязоха в селския бит.

поддръжка от управлението на колхоза, селсъвета, цялата общественост на селото.

Вече стана хубава традиция да се организира тържествено изпращане на младежите в редовите на Съветската армия. Заедно с наборниците към паметника на загиналите войни в село Засуля се насочват техните родители, учители, представители на обществеността. Под звуците на оркестър на площада се аня ся знамето на колхоза. Бъдещите войни го целуват и се кълнат да бъдат добри войници и да не забравят родния край. Татьяна Филипов на Свиголаз, чийто син и мъж са загинали през Великата отечествена война, връчва на младежите свещена родна земя от братската могила в селото, дава майчинска заръка.

Връзката с войните се поддържа през целия период на службата им. Ръководителят по военната подготовка в Засулското средно училище „В. Д. Шевченко“ получава много благодарности от командванията на части, където служат на шите земяни.

Също така тържествено посрещаме войните завършили службата си. В края на миналата година например под звуците на оркестъра на сцената на селския културен дом със строена крачка налязоха 26 бивши войни. Те рапортуваха, че с възрастта си служба са изпълнили заръката на земята и са готови да се заемат с мирен труд. Сърдечно ги поздравиха ръководителите на селото, девойки.

Истински радостен и незабравим ден за всички селяни стана ежегодният празник на урожая. Той преминава в парад на празнично украсени комбайни и друга техника, която е работила по прибирането на пшеницата, с овършаване на последния сноп, с почитане героите на жътвата.

Тържествено и красиво извършваме регистрацията на браковете, а когато на младите родители се ражда дете, това радостно събитие споделя и селската общественост. На новородения гражданин връчваме паметно писмо със сърдечни и топли думи да бъде достоен за родителите си, продължител на техните добри дела.

Не забравяме и юбилейните, ветерани на труда. Всяко лято на брега на Сула организираме празник Иван Купала, а срещу Нова година поздравяваме в къщи знатните хора на селото, първенците в производството.

С една дума, всяко събитие в живота на нашите труженици не остава извън вниманието на комисията по провеждане на новите ритуали на партийната и комсомолската организация, на колхоза.

Работата естествено не е само в звуците на оркестъра, в килимните пътеки, бродирани кърпи и цветята. Заедно с работниците в селските културни учреждения, ние се стремим в традиционната народна форма на обредите да вложим съвременно съдържание.

Използвайки всичко най-добро от богатата съкровищница на народните традиции, ние постоянно усъвършенствуваме ритуала на селските празници. Нашият скромно опит показва, че не само младите, но и хората от по-старото поколение благосклонно се отнасят към новите ритуали, които вече здраво налязоха в селския бит.

Б. ШОСТАК
председател на изпълкома на Солоничкия селсъвет, Лубенски район

В имението на декабриста

Тематични книжки изложби по случай 150-годишнината от въстанието на декабристите са открити в Хамутецкото средно училище, в библиотеката на ветеринарния техникум, който се намира в бившето именице на декабриста Муравьев-Апостол.

Местните краеведи събират материали, които свидетелствуват за алиансите на въстанието на декабристите върху развитието на революционното движение в Русия.

Неотдавна в село Хамутец — Миргородски район пригната пратка от Ленинград. Новата експозиция на музея бе украсена с портрети на родителите и членовете на семейството на декабриста Сергей Муравьев-Апостол.

Университет на на тазниците

В Комсомолск — най-младия град на Полтавска област — на обществени начала се създаде университет на тазниците.

Слушателите на университета — инженери, майстори, работници от Днепровския машиностроителен комбинат — са хора с широко сърце, посетили себе си на благородното дело — подготовката и възпитанието на работническата смяна.

Пред тях с лекции излизат партияни, профсъюзни дейатели, лектори от партийната организация на дружество „Знание“, новатори на производството.

Нападците са във възторг

Група канадски туристи, отпътувайки по живописните места на Полтавска област, посети Решетилковската фабрика за художествени изделия „Клара Цеткин“. Петдесетте представители на прогресивни канадски организации, украинци по произход, се запознаха с живота и битата на решетилковските творци.

Особено впечатлени им направи откритата в предприятието изложба от най-добрите изделия на тъкачеството, килимарството и бродерията.

Материалите за страницата преведе от украински език
Наталья ТОДОРОВА

Бригадирката от бригадата за комунистически труд от Полтавската трикотажна фабрика Л. Доровска. Бригадата е първенец в социалистическото съревнование в чест на XXV конгрес на КПСС.

На трудов пост на петилетката

Колективът на Кременчугския автомобилен завод откликна горещо на призива на Партията широко да разгърне социалистическото съревнование за изпълнение и преизпълнение на плановите за 1975 година, за повишаване на ефективността на производството, за успешното завършване на петилетката. Трудемите се от това предприятие обещаха предсрочно да изпълнят петилетния план по обема на производството и да осигурят през 1975 г. увеличение на производителността на труда с 33 процента вместо 26,2 по плана.

НА СНИМКАТА (отляво надясно): най-добрите шло сери-монтажници на главния конвейер, комсомолският групор Александър Зинич, Алексей Непорада и Васил Шапошник.

В СВЕТА НА КАПИТАЛА

Случаят със семейство Такане • Близко 24 милиона американци — на границата на нищетата • Февруари — най-неприятният месец в Швеция • Армия от изгнаници — по „пътя на надеждите“

ДВЕТА ГОДИНИ НЕРАВЕНСТВО

Това се случи наскоро в процъфтяващата до неотдавна столица на автомобилната империя на Съединените щати Детройт. Собственикът на бар, бял расист, застреля с пистолет 18-годишния негр Оуби Уин. Ехото на изстрела се разнесе из целия град. Негърските квартали бяха обхванати от въстания. След като се изплаши от реакцията на „цветните“, властта заповяда да се арестува убиецът. Но много скоро го пуснаха на свобода поради липса на улики. Всичко стана по законите на американската Терида — расистът остана ненаказан, въпреки че престъплението беше извършено пред очите на десетки хора.

Въмутени от произвола на властите, черните детройтци излязоха на улиците. Но полицията беше готова. Демонстрантите бяха разгонени, около сто човека бяха откарани със затворнически коли, мнозина получиха тежки рани и останалите да лежат на паважата.

Полицията разправи с „цветните граждани“ са неделя част от американския начин на живот. Трудно е да се каже колко са жертвите на расистите, поощрявани от строя и от самия дух на американското общество. Ето са само някои от тях.

Лери Кросби от калифорнийския град Бъркли. Расист с полицейски мундир го изгредил само защото Кросби не се съгласил да му бъде направен незаконен, уният телен обиск. Убийството остана безнаказано.

Джеймс Болдуин от Лос Анджелис. На „пазача на реда“ му се сторило, че колата на Болдуин прилича на тази, с която неотдавна се укрили гребители. Това било достатъчно, за да падне Болдуин от неговия куршум. Убиецът остана на свобода.

В Пенсакولة, щата Флорида, „страж на законността и реда“ застрелял негр... за нарушение на правилата за движение. И пак — никакво наказание.

В Южния университет, щата Луизиана, полиция застреля двама студенти по време на демонстрация против расистката политика на административната на учбоното заведение. И този път властите намериха начин да оправят престъплението.

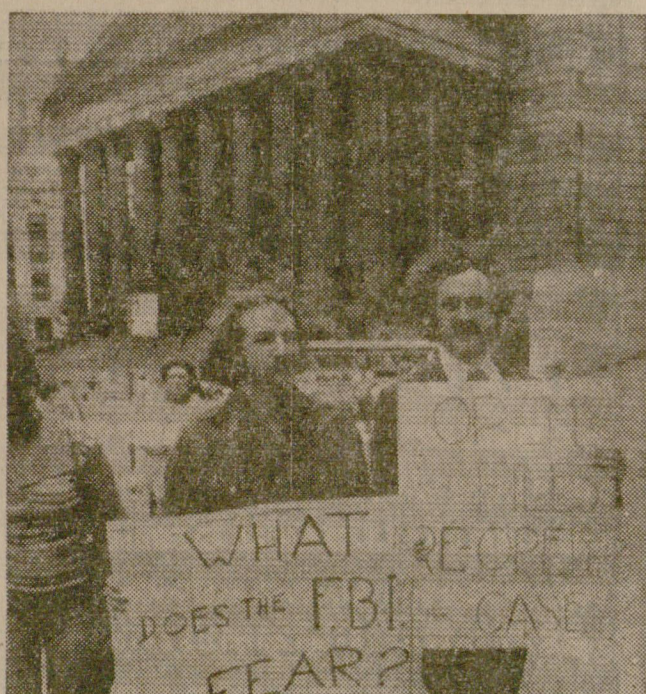
Много социолози сравняват положението на американските негри с това, в което се намират народите в колонията. Те наричат негрския проблем в САЩ „вътрешен, домашен колониализъм“. Октомврийските събития през миналата година в „либерално-интелектуалния“ Бостън, демонстрираха пред света обрзец на този чисто американски колониализъм. Бостънци, които се гордееха, че преди почти 200 години именно в техния град за пръв път беше прочетена пред народа Декларацията на независимостта, преследваха учениците негри, които са се осмелили да посещават „бели“ училища. В по мощ на белите расисти от южните щати на страната пристигнаха куклуксклановци и членове на така наречената „националсоциалистическа партия“. Дори извиканите от властите части на националната гвардия не можаха да умирят разпалените се фанатици. Не помогна и обръщането на президента на страната към жителите на града. Тогава училищните власти на Бостън, по указание на кмета Уайт, отказаха да изпълнят решението за съвместно обучение на черни и бели деца. В това те намериха единствен изход от създалата се ситуация.

Дискриминацията в Америка преследва „цветния“ навсякъде — при постъпване на работа, при приемане в учебно заведение, при наемане на квартира. По улиците и в транспорта, в кафенето и в ресторанта, в кината и в библиотеките. Дискриминация е ежедневна, ежечасна, изнуравяща душата, волята, прекъсваща живота.

Но най-страшният бич за американските негри е безработицата. Във Вашингтон, Детройт, Питсбург, Чикаго и много други промишлени градове на САЩ тя е приела махов характер. А веднаж приети на работа, „цветните“ първи я губят. Сега нивото на безработицата сред негрското население превиши 21 на сто. Такъв процент безработица беше регистриран само в годините на „голямата депресия“ от 30-те години.

„Повече от осем и половина милиона безработни. Почти 24 милиона американци са на границата на нищетата. Жестока дискриминация на всички „цветни“. С всичко това Америка влиза в своята двестагодишнина.

Н. СТРЕЛЦОВА
(АПН — София-прес)

НЮ ЙОРК. Микаел и Робърт, синовете на Етел и Джулиус Розенберг, които бяха убити през 1953 година по обвинение, че са предали тайните на атомната бомба, изразяват своя протест пред Върховния съд в Ню Йорк, където преди 24 години са били осъдени техните родители. Те искат съдът да покаже архивите си от този съдебен процес. Съдът е отказал достъп до архивите, въпреки че нововъведеният закон за свобода на информацията им дава това право.

КОЙ ПЛАЩА ДАНЪЦИТЕ

Шведите обичат да се шегуват, че данъците, които те плащат, са право пропорционални на размерите на една от най-високите сгради в Стокхолм, където се намира самото данъчно управление.

Февруари се смята за най-неприятния месец на годината в Швеция, но не заради лютото време. През февруари се попълват данъчни декларации. Върху четирите им страници сабито и ясно са написани въпроси, които обхващат всички видове доходи. Сервитьорите, портнерите и шофьорите на такси са длъжни например да вписват дори бакшишите.

Неотдавна от стените на къщите излезнаха последните обявления на различни „декларационни бюра“. През зимата ще се появят нови реклами, предлагащи „услуги“ на данъкоплатците. Главното в дейността на тези бюра може да се изрази с няколко думи: „Нито едно излишно ере за данъци“.

Естествено, „декларационните бюра“ са различни. Обикновените шведи прибегват до помощта на обикновени чиновници — консултанти. Акционерните дружества и крупните капиталисти използват услугите на квалифицирани юридически фирми, които са „специалисти“ в уменията да се влияе стойността на недвижимия имот и неговия ремонт в такава графа, че да се намали сумата, подлежаща на облагане.

На Запад е модно да се сочи Швеция като пример за „благоденствуваша държава“. По-външностният поглед на туриста може наистина да види външни белези на благополучие. Същевременно чужденците се учудват, че шведският работник е принуден да харчи почти половината от заплатата си само за данъци и наем.

Облагането с данъци в Швеция е толкова хитро измислено, че бремето му се стоварва преди всичко върху гърба на обикновените труженици. Шведските работници и служители са длъжни практически от възможността да скрият от облагане дори няколко крони. За сметка на това акционерните дружества и капиталистите укриват баснословни суми посредством така нареченото „минаване в разход“ и други машиници. Милонерът притежател на много супермаркети П. У. Ал е платил, например, след такъв род „минаване в разход“ данъци върху 32 600 крони, докато неговата прислужница — върху 40 300.

Популярният и авторитетен профсъюжен вестник „Афтонбладет“ пише в уводна статия: „Данъците разобличават класовото общество, капитализмът се крепи на груба несправедливост, иначе той не може да съществува“.

Н. НЕЙЛАНД
(АПН — София-прес)

ТОКИО. Японски млекопреработватели излизат с прясно мляко пред сградата на една млекопреработвателна компания като протест срещу отказа на компанията да приеме техните искания за повишение на цената на изкупуваното мляко.

„ВНОСНИТЕ“ РАБОТНИЦИ НА ЗАПАДНА ЕВРОПА

Само в ГФР — 2.5 милиона

Миграцията на работната сила е явление, което води началото си от миналия век. Особено широки размери обаче тя получи след Втората световна война, когато за няколко години обхвана цяла капиталистическа Европа. По данни на Института за икономически изследвания в Мюнхен (ИФО), в развитите капиталистически страни на нашия континент (Англия, Франция, ГФР, Белгия, Холандия и други) броят на чуждестранните работници сега достига около 10 милиона души. В ГФР те са 2.5 милиона. На първо място са турските работници — 600 000, следвани от югославяните — 530 000, италианците — 450 000, гърците — 250 000, испанци и португалци — 200 000.

Тази огромна армия от изгнаници, търбяйки по „пътя на надеждите“, е подлага

на безмилостна експлоатация и унижение. Лишени от политически права и от защитата на профсъюзите, социално неосигурени и поставени при тежки жилищни условия, чуждестранните работници изпъняват най-тежката, некавалитизирана и нископлатена работа и носят на работодателите големи печалби. Съвсем основателно печатът в западните страни обобщава тяхната горчива участ с прозвището: „каторжници на монополистите“, „европейски негри“, „робини на века“ и „гражданинското второ качество“.

Години наред управляващите среди в западноевропейските капиталистически държави поощряваха притока на „вносни“ работници, защото техният труд изигра важна роля в развитието на капиталистическата икономика през периода на 60-те и началото на 70-те години. Тази евтина и невизискателна работна сила винаги е благодарствувала егостичните интереси на монополистичния капитал. Времената обаче се променяха — при сегашната обстановка, когато капиталистическият свят е обхванат от дълбока икономическа криза, трудещите се — чужденци — са първите жертви на масовите уволнения, нежелани и тонени.

По улиците на големите западноевропейски градове хиляди чуждестранни работници оплакват съдбата си. Те са получили от фирмите, в които работят, т. н. „снии“ писма, в които със студена учтивост им се съобщава, че работодателите не се нуждаят повече от техните услуги. Както пише английският в. „Сънди телеграф“, чуждестранните работници изпълняват „буферна функция“, наемат се в период на недостиг на работна сила и първи се уволняват в период на кризисни сътресения. В някои страни от Общия пазар се предприемат и законодателни мерки както за затваряне граници за „нежелателните чужденци“, така и за избягване от тези, които още живеят на тяхна територия. Само през първите месеци на тази година от ГФР са прогонени повече от 100 000 чуждестранни работници.

Добри ДОБРЕВ

АНГЛИЯ. Броят на безработните в Англия достигна през последните няколко седмици 1 милион и 250 хиляди души — най-високата цифра от времето на Втората световна война.

На снимката: Безработни англичани в Борсата на труда в лондонския работнически квартал Бриксън.

А. ЛАЗАРОВ

ЛЮБОПИТНИ ФАКТИ

НЕПОБЕДИМАТА НАРКОМАНИЯ

Списание „Юнайтед“ стейтс нюз енд уърлд р „г“ публикува статия за борбата с наркоманията в САЩ през последните шест години. Авторът на статията стига до извода, че широко рекламираната война против търговията с наркотици търпи пълен провал. Въпреки че федералните власти са изразходвали за тази война няколко милиарда долара, броят на наркоманите в страната расте. Както предполагаат сътрудниците на управлението за борба с наркоманията, хората, употребяващи хероин, сега наброяват 725 000 души, т. е. с 125 000 повече от 1970 година.

ЛИПСА НА ШАНС

На краля на брюкселските джебичи Пиер Алон съдбата изигра лоша шега. Сутринта той откраднал пистолета на един полицай, а вечерта се опитал да го продаде на някакъв посетител в ресторант. Но посетителят, след като погледнал оръжиято в ръцете си, арестувал Алон. Оказало се, че това е полицай, от който крадецът задигнал пистолета. Само че този път цивилин Алон не го познал.

ПОЖАРНИКАРИТЕ БЕЗДЕИСТВУВАТ, А ПАРИТЕ ТЕКАТ

Назначената от американския Сенат комисия установила, че Федералният съвет на пожарникарите, на който била поверена противопожарната охрана на държавните учреждения, се е събрал през последните 7 години само 2 пъти. Изпълнителният директор на съвета, чийто годишен бюджет възлизал на 70 000 долара, откровено признал, че неговото учреждение преживява период на „бездейност и летаргия“. За свое оправдание той добавил, че понякога членовете на съвета се събират в неделя и наблюдават противопожарните учения на военно-морския флот.

ПЪТ — ДЪЛЪГ 110 ГОДИНИ

Преди 110 години в една станция на метрото в Южен Лондон бил пуснат експериментален влак. До ден днешен той не е пристигнал на местоназначението си — в депо, разположено в другия край на столицата. Организацията по подземните пътища, която се заинтересувала от „безследно изчезнали“, стигнала до извода, че влакът се е загубил в изоставените тунели около Кристал палас. Група от доброволци, с надежда да открие изчезналия влак, започнала да копае в канавките около Кристал палас.

АРГУМЕНТ ЗА АЛКОХОЛИЦИ

Както съобщава агенция Ройтер, във Франция, която заема едно от първите места в света по смъртни случаи вследствие алкохолизъм (всяка година от това умира около 30 000 души), е излязла книга „препоръчваща... спиртни напитки“. Нейният автор, лекарят-хомеопатолог Емерик Мори, дава рецепти за лекуване с различни вина на цял ред болести. Книгата станала допълнителен аргумент... за алкохоликите.

